

๕

ปรโลกมีจริง

<https://dhamma01.blogspot.com/2017/04/blog-post.html>

ชีวิตในปรโลก ถ้ามีบุญมากก็ไปมีความสุขในสุคติโลกสวรรค์มาก บางท่านท่องเที่ยวอยู่ในโลกสวรรค์เลย คือจากสวรรค์ชั้นหนึ่งไปชั้นสอง สองไปสาม ไปสี่ ไปห้า ไปหก หกแล้วย้อนลงมาใหม่ หลายเที่ยวก็มี เทียวเดียวก็มี อย่างนี้เขาเรียกว่า ท่องอยู่ในสวรรค์

ตรงกันข้าม ถ้าบาปมากก็ท่องเที่ยวในอบายยาวนานทีเดียว ในมหานรกขุมต่าง ๆ จากขุมนี้ไปขุมโน้น ขุมโน้นไปขุมนี้ ขุมใหญ่ไปขุมบริวาร ขุมบริวารไปขุมใหญ่อีกแล้ว หรือขุมใหญ่ไปขุมใหญ่ หรือขุมบริวารไปขุมบริวาร สลับกันไปมา หรืออยู่ในขุมเดียวกันแต่ต่างกรรมต่างวาระกัน เจอกันอีก หลุดจากนี้ไปเจอโน้น หลุดโน้นไปกันต่อ ๆ กันไป

กว่าจะมาเป็นมนุษย์ได้ก็เป็นเวลายาวนาน และพอจะเป็นมนุษย์ ต่อก่อนจะมาก็เกิดก็ตัดสินใจกับบาปอีก มีบุญก็เกิดในตระกูลที่ดี ชีวิตเริ่มต้นก็จะดี สดใส เหมือนดอกไม้ที่เบ่งบานไม่มีหนอนชอนไช แต่ถ้าบาปเป็นชนกกรรมนำมาเกิด ก็เหมือนกับดอกไม้ที่เหี่ยวเฉาตายในครรรพ์บ้าง คลอดออกมาตายบ้าง หรือเกิดในตระกูลที่ลำบากยากจนบ้าง อย่างนี้เป็นต้น

และในระหว่างทาง จะมีสุข มีทุกข์ ชีวิตจะขึ้นจะลง เจริญหรือเสื่อม ก็ขึ้นอยู่กับบุญบาปที่ทำมาจากในอดีตนั้นแหละคอยพัดผัน

ถ้าโชคดีเจอภักตยาณมิตรมาแนะนำ ทำให้เราเข้าใจชีวิตได้แจ่มแจ้ง แล้วก็กลับเนื้อกลับตัวได้ สังสมบุญในปัจจุบัน บาปเก่าแม้เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ใจมันก็จะไม่เป็นทุกข์มากกว่าปกติ มันทุกข์เท่าที่เจอ แต่ไม่ทุกข์เพิ่มขึ้นเพราะความฟุ้งซ่านวิตกกังวล เพราะว่าเราเข้าใจชีวิตอย่างแจ่มแจ้ง และเมื่อเราสังสมบุญมากเข้า หนักก็เป็นเบา เบาก็หาย

๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖